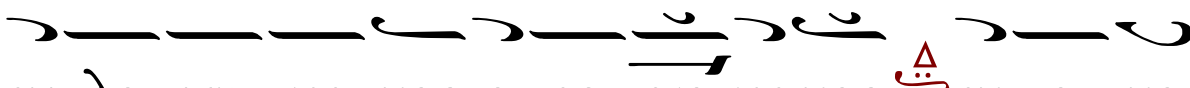

10 Φεβρουαρίου

†Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος
τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων,
† Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου.

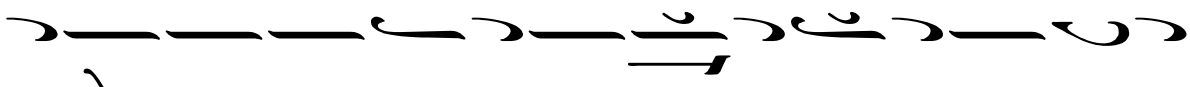
Ἦχος ᾠ Δι

 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

 μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

 τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

Ἦχος Δι

Ὡς στυλος α κλονητοσ της εκ κλη σι ας
 Χρι στου και λυ χνος α ει φω τοσ της οι κου
 με νης σο φε ε δει χθης Χαρα λαμ πες ε λαμ
 ψας εν τω κο σμω δι α του μαρ τυ ρι ου
 ε λυ σας των ει δω λων την σκο το μαι ναν
 μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στω πρε
 σβευ ε σω θη ναι η μας
 Ὁ ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ων Πνευ μα τι

Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα, Ὡχος γ'.

Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὥς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἥσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως, Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα, Ὡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον,

Ὡς φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, Ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ Ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ὡχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη. Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος

τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν,
ὕμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἑξου.

Ἦχος Γ^{τος} κ

Ἦ^Β κ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου Ἀ^Δ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη⁶ κ⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου⁶ κ⁶ Δίς
 Ἦ^Β κ⁶ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου⁶ κ⁶ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθε α πε ζη ραμ με νοι⁶ κ⁶ Δίς
 Ἦ^Β κ⁶ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι⁶ κ⁶
 Ἦ^Π κ⁶ Ἀ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται⁶ κ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Τὸ τρίτον. ^χ₆ ^χ **Α**₁ και ος ως φοι οι νιζ αν

^χ **θ**₁ η η η σει ^{ζ'}_χ και ω σει κε ε δρος ^Δ_χ η εν

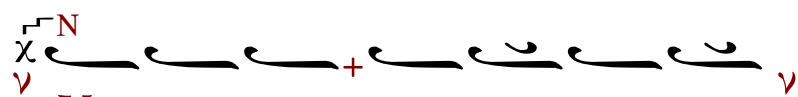
^χ **τ**₁ω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται αι αι αι αι

αι

⁶_χ

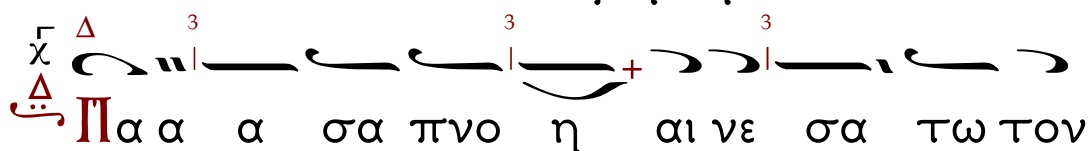
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

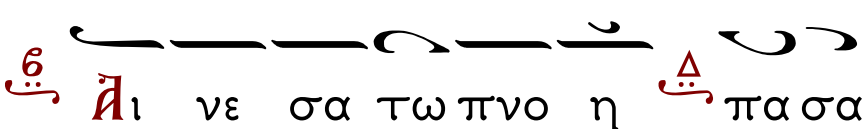
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

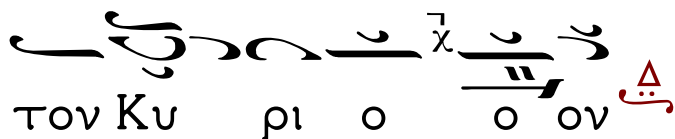
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

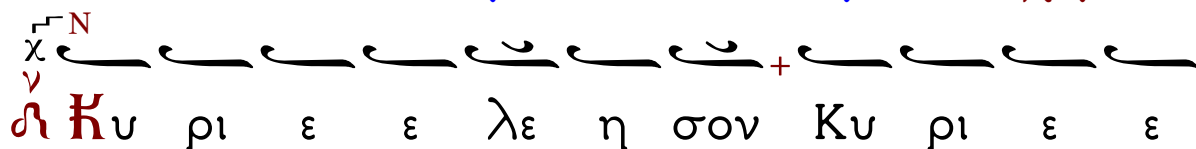

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

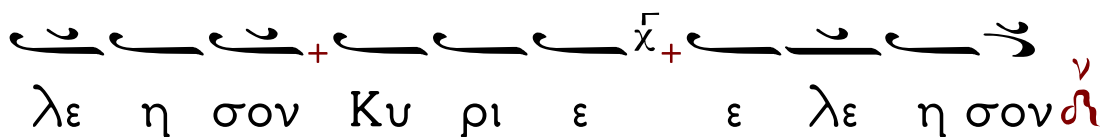

Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

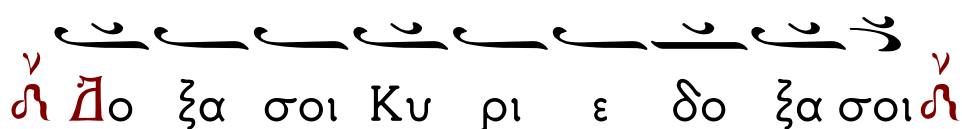

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Ἄ Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευμα τι ^{ζ'}Ταις του Α θλο φο ο
 ρου πρεσβειαις ε λε η μον ^Δε ξα λει
 ψον τα πληθι ^{ν'}των εμω ω ^Γων εγκλη μα των
^Δκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων Α μην ^{ζ'}Ταις της Θε ο το ο
 κου πρεσβειαις ε λε η μον ^Δε ξα λει
 ψον τα πληθι ^{ν'}των εμω ω ^Γων εγκλη μα α
 των ^Δ
^Π^π ^ΔΕ λε η σον με ο Θε ος ^Δκα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 Φα λα αγ γα θε ο στε φη φω το
 φα νου ου ου ους μαρ τυ υ υ ρος υ περ
 Χρι στου τυ θει ει σα α αν προ ο θυ υ υ
 μως τον α γι ο λε κτον συ υ να α α σπι
 ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος
 Χα α ρα λα α α α μ πους φι λο μαρ τυ
 ρες δε ευ τε τι ι μη η η η σω ω ω
 μεν και την πα νι ε ρον μνη μην α αυ του

πνευ μα τι κω ω ως τε λε ε σα α α αν
 τες π προς αυ τον βο η η η η σω ω ω
 μεν Δ της λοι μι κης α πει ει λης Δ τον ευ σε
 βο φρο να λα ον σου ε λε ευ θε ε
 ε ε ρω ω ω ω σον Δ και λυ υ υ τρω ω
 ω σον η η μας Δ πα α σης πε ε ρι στα σε
 ω ω ω ω ως Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

 Κυρι ε ε λε η σον

 ε λε η σον Κυρι ε ε λε η σον

(δίς)

^Δ
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^B
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ο ν ^{6.}

Εἵτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α' Ὁ Εἰρμός.

Ὑγραν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν.

Ἦχος λ' αὐτὸς Γα

Ὑγραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και
 την Αι γυπτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω
 λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν
 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν επι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ ^Nσχερων και ^Γδεινων με δι ^Γα σω σον ^Γ

^ΓΥ περ α ^Γγι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας ^Γ

^ΓΠαθων με τα ρατ του ^Γσι προσβολαι ^Γπολ
λης α θυ μι ι ας ⁺εμ πι πλωσαι μου την ψυ
χην ^Γει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λην η ^χτην
του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με ^Γ

^ΓΥ περ α ^Γγι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας ^Γ

^ΓΩ τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον ^Γδυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προσφeyγων ανατεινω

και την ψυχην και την διανοιαν

Υπεραγαθεο το κσωσων

η μας

Νοσουν τα το σωμα και την ψυχην

επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

σου αξιωσον μονη θεομητορ

ως αγαθη αγαθου τε λοχευτρια

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.
 Ὡδὴ α'. Ὦχος πλ. β'.
 Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν
 σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ
 ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ,
 ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακᾶς,
 ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς,
 ἐν αὐτῷ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης
 ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἄλμυράν,
 ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός,
 εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων
 ἀληθῶς, τὴν Ἐκκλησίαν αἰεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν,
 ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ
 διήλθουσιν, τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ,
 σῶσόν με.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.
 Ὡδὴ α'. ᾠχος δ'.
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας, ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα...

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε, παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐορτάζει σου, τὴν μνήμην Ἄγιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε, πιστοὺς τῇ χάριτι.

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦχος λ̣α̣ —² Γα

^ΓΜ ^Γ
^ΓΧ̣ Ου ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
 ρι ε ^Γ και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
 στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της ^Γ των πι στων το στη ρι γ
 μα ⁺ ^Γ ^Δίς
 μο νε φι λαν θρω πε ^Γ
^Γ Υ̣ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ

^Γ
^ΓΠ ρο στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
^Γ
 τι θη μι ^Γ Σε Θε ο γεν νη το ρ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α ^Γ των πιστων το

στηριγμα ⁺ μο νη πα νυ μνη τε ^Γ

^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας ^Γ

^Γ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον ^Γ και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χρι στον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πα να χραν τε ^Γ

^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μακαρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θρε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νε λ

—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—
λι πησε γι νωσκω^ρ θη σαυρον Πα να μω με
+ —υ—υ—υ—υ—υ—
τον αδα πανη τον^ρ

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.
 Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. β'.
 Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὀπλίτης θείας παρατάξεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων ρεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ Πύλη μόνος Χριστός, ἣν διῆλθε, σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῶ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα...

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Κάθισμα, Ὡχος γ'.

Θείας πίστεως.

Στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, Ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμπας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ὡχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἵληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες, ἐὼν ἐτμήθης ἀπὸ
λαιμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες,
Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν
Ἅγιον Χαραλάμπε, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιοι
τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἄρρενωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμός, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης,
καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Εἰς ἄρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχοι.

Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἑδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ^{τος} κ

Ὡδὴ α'. ^πκ ^B ^M
⁶κ ^Δ νοι ζω το στο μα μου και
^B ^M
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος ⁶κ ^π και λο γον ε
^B ^M
 ρευ ξομαι τη Βασι λι δι Μητρι ⁶κ και ο
^Π ^M
 φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι ζων ^π ⁹ και α α
^B
 σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα ⁶κ
 Ὡδὴ γ'. ⁶κ ^π
^Δ ^π ⁹ ^Δ
 το κε ^Δ η ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δ
⁶κ ^π ⁹ ^Δ
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας ⁶κ πνευ μα τι κον
^π ⁹ ^Δ
 στερε ω ω σον ^π ⁹ και εν τη θει α δο ξη σου
^Δ ^π ⁹ ^Δ
 ο α' χορός ^Δ ^π ⁹ ^Δ
^Δ ^π ⁹ ^Δ
 στε φανων δο ξης α ξι ω σον ⁶κ

Ὡδή δ'. ⁶λ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
 λην ⁶λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶λ
 σου του υ ψιστου ⁶λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δλ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶λ
 Ὡδή ε'. ⁶λ ^Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶λ ε σχες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον ^Δλ και τε το κας αχρο
 νον Υι ον ^{ζ'}λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶λ

Ὡδὴ στ'. ⁶λ Τὴν θειαν ταυτην και παν τιμον τελουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη

το ρος ^π9 δευ τε τας χειρας κρο τη σω μεν ^Δλ

τον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζοντες ⁶λ

Ὡδὴ ζ'. ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ τη

κτι σει οι θε ο φρονες ⁶λ πα ρα τον κτι

σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ υ

πε ρυ υ μνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος

^Δλ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ

Ὡδὴ η'. ⁶λ Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δλ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^π9 την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λ λου ου σαν ^Δλ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^π9 και υ πε ρυ ψου τε ^Δλ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τιμωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ⁶ ^λ ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ^{χ^Γ 6} ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ ⁶ ^λ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

 σαι αι γε νε αι

⁶_λ — — — — — ⁶_λ

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ⁶ την α δι α φθ⁶ ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶την ον τως Θε ο τον σε μεγαλυ

νομεν ⁶λ

Στίχος γ' χ_6^{χ} **0** τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶ και α γι ον το

ο νομα αυ του ⁶ και το ε λε ος αυ του

ἦ
6
λ̣εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον
B 6
λ̣

6
λ̣ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ 6
λ̣ και +

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ 6
λ̣ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν 6
λ̣ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν 6
λ̣

Σπ̣ίχoς δ' 6
λ̣ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του 6
λ̣ δι ε σκορ πι σεν 6
λ̣ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των 6
λ̣
B

6
λ̣ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ 6
λ̣ και +

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶
 Σπύχος ε' ⁶Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ πει νων τας⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους⁶
^Μ⁶Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ^Π^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 40

νομεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὥδῃ.

^πχ ⁶λ ⁶λ Ἀ πας γη γε νης ⁶λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ⁶λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^π9 α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου
 σα ⁶λ τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος ^Δλ και βο α α α α τω ^Δλ χαι ροις
 + παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ⁶λ

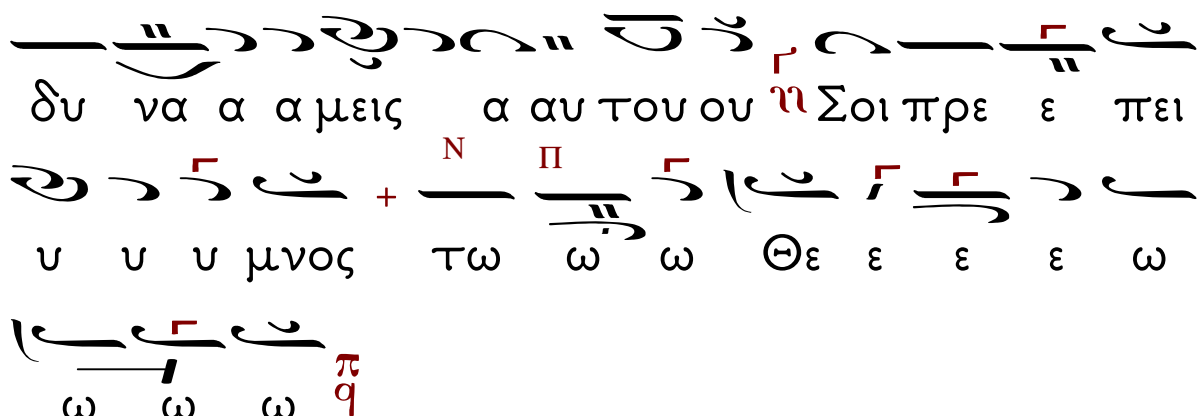
Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

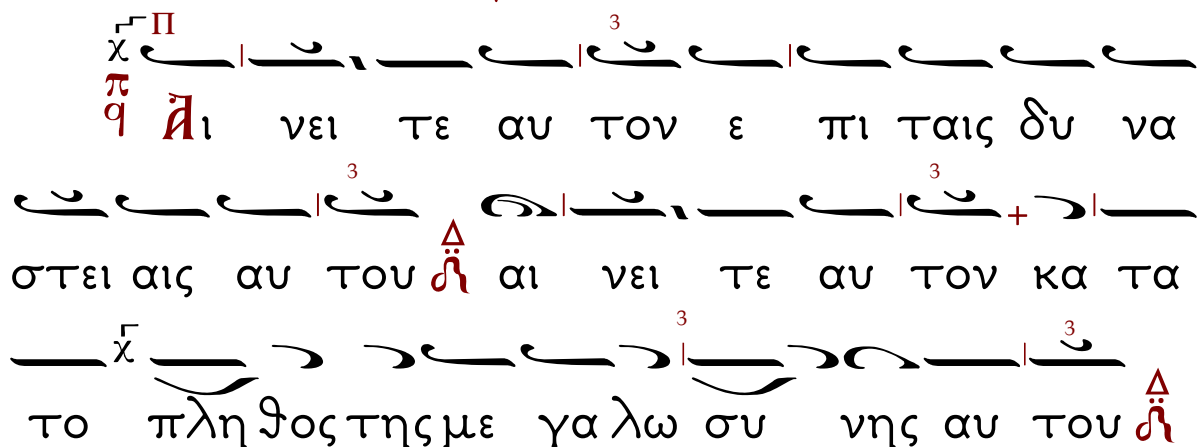
Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

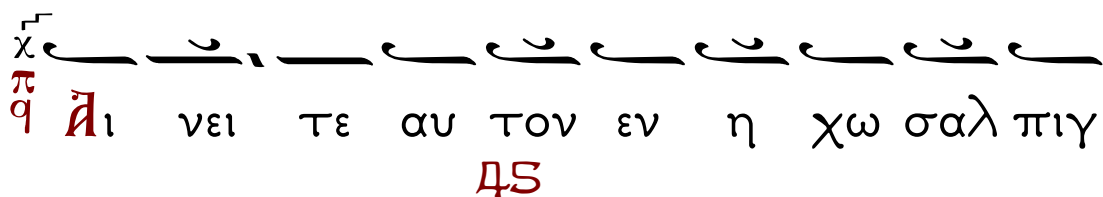

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε
 συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν,
 κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου
 Χαράλαμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ
 κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν
 δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

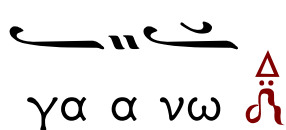

 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

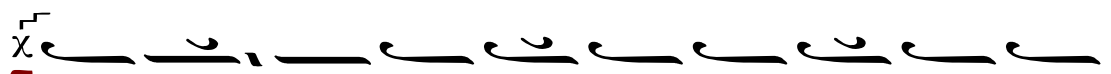
 κι θα ρα

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε
 συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν,
 κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου
 Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ
 κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν
 δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

  αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

 γα α νω

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι,
 καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ ἁγία Τρισμάκαρ,
 αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει
 τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ
 τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

  αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

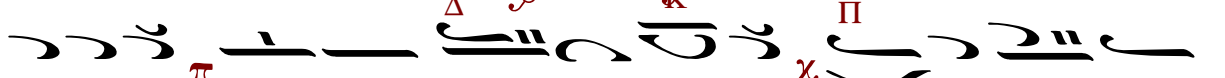
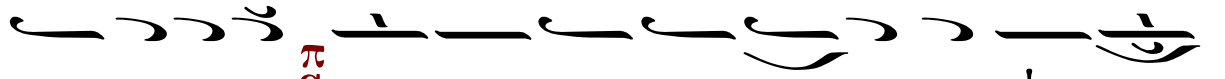
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον

 αμπροφανής καὶ πανένδοξος
ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος
μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διὸ περ
λαμπρῶς, ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν
πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστόν, ὥς
Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

τας ^Δτων δει νω ων πα αν των ρυ υ υ υ ε
 ε ε ε ται ^πτην δυ σω δη τε ε πλα νην ^π
 και νο ο σους πα αν τοι οι οι ας και την πα νω
 λη ην λοι μι ι κην κα α τα πα α αυ
 ου ου ου ου σα ^χευ ρω στι αν δω ρει ει ει ει
 ται αι πα α α σι ^χκαι ει ρη η η η η
 νη ην ^χκαι με ε ε γα ε ε λε ε ος ^Δ

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα—^ο

^Γ_{χ̣̣̣̣̣̣}^κ
^κ_{̣̣̣̣̣̣} **Κ**αι νυ υν και α ει και εις του αι ω

 νας των αι ω νων α μην ^κ_{̣̣̣̣̣̣}
^Δ_κ
^κ_{̣̣̣̣̣̣} **Μ**α κα ρι ζο μεν σε ^κ_{̣̣̣̣̣̣} Θε ο το κε Παρ
^Π_κ
 ϑε ε νε ^π_{̣̣̣̣̣̣} και δο ζα ζο μεν σε ^κ_{̣̣̣̣̣̣} οι πιστοι κα
^Δ_κ
 τα χρε ε ος ^π_{̣̣̣̣̣̣} την πο λιν την α σει στον το
^κ_{̣̣̣̣̣̣}
 τει ει χος το αρ ρη κτον ^κ_{̣̣̣̣̣̣} την αρ ρα γη προ
^κ_{̣̣̣̣̣̣}
 στασι ι αν ^π_{̣̣̣̣̣̣} και κα τα φυ γη η των ψυ χων
^Γ_κ
 η η μων ^κ_{̣̣̣̣̣̣}

Ἕτερον εἰς στιχηραρικόν μέλος

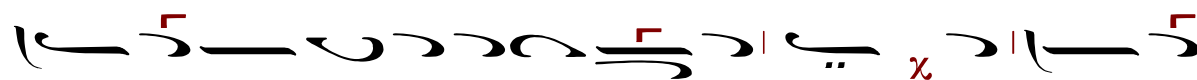
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{π̣Π}
^{π̣}
^{η̣}

 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ω ω νων Α α α μην ^{π̣}
^{π̣}
^{η̣}

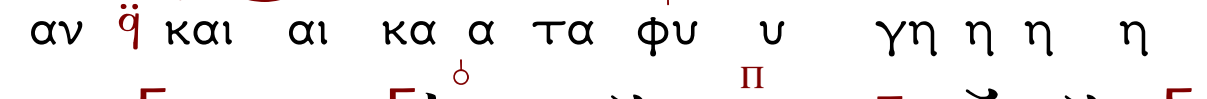
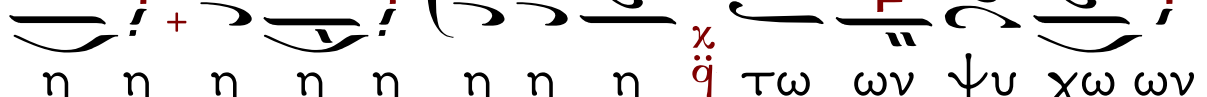
 Μα κα ρι ι ι ι ζοο με ε εν σε ε
 Θε ε ο ο το ο ο ο κε ε Πα α αρ θε
 ε ε ε νε ^{π̣} και δο ζα α α α ζοο με

 ε εν σε ε οι οι πι ι στοι οι οι οι κα α

 τα α α χρε ε ε ε ος ^{π̣} την πο ο ο λιν

 τη η ην α α σει ει ει στον ^{η̣} το τει ει

 ει ει ειχος το ο α αρ ρηη κτοον ^Δ την

 αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι

 αν ^κ και αι κα α τα φυ υ γη η η η

 η η η η η η η ^κ τω ων ψυ χω ων

 η η μων

Δοξολογία εἰς ἤχον πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ἦχος λ' Πα

Δοξα σοι τῷ δείξαντί το φῶς δοξα ἐν
 ψιστοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρη-
 νῇ ἐν ἁνθρώποις εὐδοκία
 Ὑμνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε προσκυ-
 νοῦμέν σε δοξολογοῦμέν σε εὐχαρι-
 στοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δο-
 ξαν
 Κυριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε Θε-
 ε Πατερ πάντο κραάτορ Κυριε Ὑι-
 μονογενης Ιησού Χρίστε καὶ Ἄγιον

Πνεύμα

^K

^κ
^γ

^κ
^γ Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ^{γ'}
^η ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ^κ
^γ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου

^κ
^γ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ^{γ'}
^η ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

^κ
^γ

^κ
^γ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'}
^η Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πα τρος α μην

^κ
^γ

^κ
^κ₉ Καθ' ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
σε ^{γ'}₉ και αι νεσω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω να ^{γ'}₉ και εις τον αι ω να του αι ω νος ^κ₉
^κ
^κ₉ Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη ^{γ'}₉ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας ^κ₉
^Δ ^κ
^κ₉ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
πα τε ε ρων η μων ^Δ ^κ
^{γ'}₉ και αι νε το ον και
δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
αι ω νας α μην ^κ₉
^κ
^κ₉ Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας ^{γ'} κα θάπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

χ
q

^{Δ Κ}
^{χ q} Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα

^{χ q} ζον με τα δι και ω μα τα Σου (τρείς)

χ
q

^{χ q} Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ^{χ q} ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{γ'} ι ασαι

την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι

χ
q

^Κ
^{χ q} Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον

με ^{γ'} του ποι ει ν το θε λη μα α σου ^{γ'} ο τι συ ει

ει ο Θε ος μου

χ
q

^κ_q **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισου ο ψο με θα φως ^κ_q

^κ_q **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε ^κ_q **Ἄ** γι ος ο Θε ος ^{γ'}_η **Ἄ** γι ος Ι

σχυ ρος ^{γ'}_η **Ἄ** γι ος α θα να τος ε λε

(τρεις) ^κ_q η σον η μας

^κ_q **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^κ_q

^κ_q **Κ**αι νυν και α ει ^{γ'}_η και εις τους αι ω

νας τω ν αι ω νων α μην ^κ_q

^κ_q **Ἄ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσμαπικόν.

^κ
^χ
^q Ἄ γι ι ος ο Θε ε ε ος ἡ

^{ν'}
^η Ἄ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

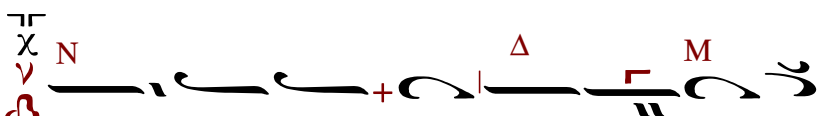
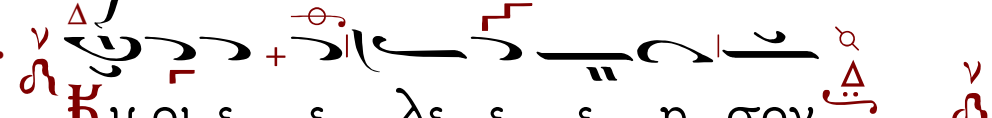
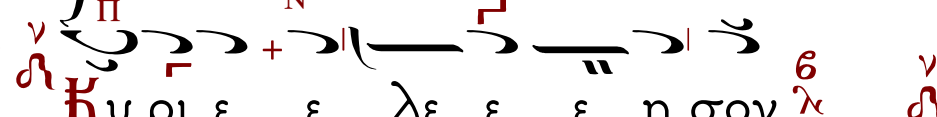
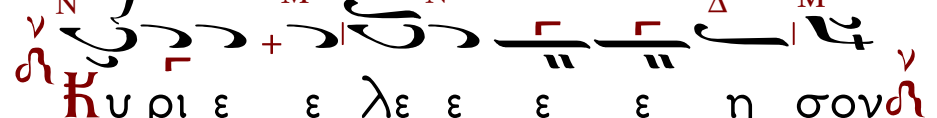
^χ
^q ρος

^κ
^q Ἄ γι ος Α α α θαναατος ε ε λε η

^κ
 η σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ
^q

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α'.

Ώχος Δι
 Γ
 Δ
 Ἀ μη η ην Δ

 Στήχ. α' Μ
 Δ
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

 Δ
 Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

 Δ
 ο νομα το Α γιον αυ του Δ

 Μ
 Δ
 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 Δ
 τερ σω σον η μας Δ

 Στήχ. β' Μ
 Δ
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

 Δ
 Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θανου Δ πα σας

 Δ
 τας αν τα πο δο σεις αυ του Δ

 Μ
 Δ
 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6.

Σπ̣χ. γ' ^Mχ̣ Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

^Mχ̣ ^BΤαις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6.

Σπ̣χ. δ' ^Mχ̣ Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

^Mχ̣ ^BΤαις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
Σπ'χ. α' Ἀρνει ψυχῆ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσω Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ο ἐν
Ἀγγελοις θάυμαστο ο ο ο ος
ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου ἰα

Σπ'χ. β' Μακαριος ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' Τ ο ν ποι η σαν τα τον ου ρ α
 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων Αμην

^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
 τεραν σωτη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτωσ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να ατωω θανα τον πα τη σας
^χ ^Δ ⁺ ^χ ^{ζ'} ^M
^Δ ει εις ων ^Δ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ} ⁺ ^Δ
 γι ω Πνευμα τι ⁶ σωσον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἁγίου Χαραλάμπους. Ὦχος δ'.

Ὦχος ᾠδῆς Δι

τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
 ἐθαύμαστωσεν ὁ Κύριος
 ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς ἐκκλησίας
 Χριστοῦ καὶ λυχνὸς αἰφωτοῦ τῆς οἰκου-
 μένης σοφείᾳ δειχθεὶς Χαραλάμπης
 λαμπρὰς ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου
 οὗ ἐλύσας τῶν ἐδωλῶν τὴν σκοτεινίαν
 μακάρδιος ἐν παρρησίᾳ Χρισ-
 τῷ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^Μ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β σπε εσωω με εν Χρι στωω ω ω ω ^Δ ^Β ^Γ
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οis
^Μ
 θαυ μα στος   ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου

 ι α

KONTAKION

ΠΡΟΕΓΧΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ

Π ρ ο σ τ α σ ι α τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι α ν ω ν α
 κ α τ α ι α ι σ χ υ ν τ ε μ ε σ ι τ ε ι α π ρ ο σ τ ο ν π ο ι
 η τ η ν α μ ε τ α θ ε τ ε μ η π α ρ ι δ η ς α μ α ρ
 τ ω λ ω ν δ ε η σ ε ω ν φ ω ν α ς α λ λ α π ρ ο φ θ α σ ο ν
 ω ς α γ α θ η ε ι ς τ η ν β ο η θ ε ι α ν η μ ω ν
 τ ω ν π ι σ τ ω ς κ ρ α υ γ α ζ ο ν τ ω ν σ ο ι τ α χ υ ν ο ν
 ε ι ς π ρ ε σ β ε ι α ν κ α ι σ π ε υ σ ο ν ε ι ς ι κ ε σ ι α ν
 η π ρ ο σ τ α τ ε υ ο υ σ α α α ε ι Θ ε
 ο τ ο κ ε τ ω ν τ ι μ ω ν τ ω ν σ ε ε ε

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ.**

Προκείμενον. Ὦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **2:1-10**

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὃ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηνεγμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν

ὥς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

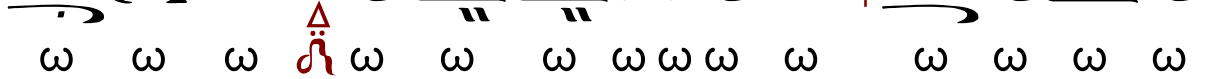
Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

 ω ω ω ω ω ω π q ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω ω

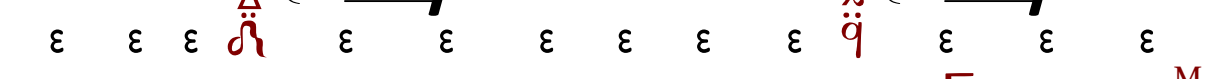

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω π q νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ο ον z ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε χ q ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

 ε χ q ε ε ε ε ε ε ε σται ο χ q δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ο ος χ q Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον
 μενπιστιν ἀληθῆ ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνουουσυντες αὐτῇ γαρ
 ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς αφεσιν
 αμαρτιων καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.